

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

24. Aegritudo, pietas, & mors S. Rimberti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

eum quærere, quando ipse secum esset illum habiturus. Hæc dum quibusdam, vt diximus, narraret Dominus Rimbertus, ex hoc multisque alijs indicijs asseruit, se esse certificatum, quòd eodem anno de hac vita foret exiturus. Et vt memoria eius audientium animis per verba quæ recedens diceret artius imprimeretur, hoc quod etiam ab eis amari nouerat ammonitiones eis salutare fecit, non mediocriter verbis eius in gratiam ædificationis profluentibus. Posthæc valedicens illis discessit ab eis, nec vltius, vt ipse prædixit, eum viderunt. Qualiter autem somnium hoc, quod modò protulimus, euidenti effectu in obitu ac depositione eius, vt ipse intellexerat, completum sit, congruè eo loco enarrabimus, quo commemorandum erit, qualiter anima eius ad cœlos subleuata sit, & quomodo corpus eius sepulturæ traditum habeatur.

CAPVT XXIV.

Ægrotudo, pietas, & mors S. Rimberti.

DVodecim igitur diebus antè transitum suum perueniens ad Ecclesiam Bremensem, ipso mox die infirmitate correptus est. Cumque per omnes horas infirmitas grauiter cresceret, ipse semper Psalmidijs & Lectionibus sacris intentus, sese ad futurum de hac vita transitum sollicitè præparabat. Et quanquam languoris immanitas corporis

reus viti

reis viribus defectum ingereret, animo tamen semper inuictus Apostolicam prætendebat fortitudinem, de qua dicit: Quando enim infirmor tunc potens sum. Septimo autem obitum die ministerium sacre Vnctionis cum Oleo sancto ei fieri cœpit, & vnâ cum Communionem Corporis & Sanguinis Domini, vsque in diem animæ exeuntis de corpore hoc salutare remedium omni die percepit. Et cum iam migraturus esset de mundo, conuocatis Presbyteris & vniuersis Fratribus, veniam petiuit de omnibus quecunque fortassis in aliquem illorum peccasset: Et cum ipse vicissim reconciliationem fecisset omnibus Christianis, à quocunque in eum aliquid commissum fuisset, veniamque eis à Domino poposcisset, percepto Corpore & Sanguine Domini sacram animam emisit. Tum verò incredibilis gemitus omnium subsequutus est, maximè pauperum, has inter fletus voces emittentium: Væ nobis Pater Sancte, quomodo iam post te viuemus, tuis elemosynis in victu & vestitu hætenus sustentati? à quo deinceps hæc merebimur? Sed tibi, inquit, Christe supplicamus, vt anima Serui tui sentiat te nunc memorem dictorum tuorum, quibus promittere dignatus es, à te esse remunerandum quicumque vni ex minimis tuis aliquid solatiij in nomine tuo fecisset.

Post Vnctionem sacram septem continuis diebus quotidie Sacram Communionem accepit.

Pauperum super morte eius plangens.